

DEIMANTINIAI METAI

Kad nauji metai būtų geresni, kad visiems atneštų laimės ir sveikatos, kad nebesikartotų klaidos, negerovės ir nepasisekimai — tai visų visiems linkėjimai, įprasti ir kasmetiniai, bet kartu vis su naujomis viltimis — o gal?

Laukti tų iš linkėjimų išeinančių dienų rankas sudėjus būtų apgaulinga. Visos viltys yra trapios — jos dūžta, jei trūksta pastangų, ryžtumo, konkretaus planavimo ir darbo. Tai patiria pavieniai asmenys, šeimos, organizacijos, tautos ir valstybės. Ten, kur sumanymai ir viltys derinasi su planingais darbais — iškyla daug didesnė galimybė, kad lūkesčiai išsipildys. Tačiau užmojai turi būti tikroviški ir atitikti planuotojo pajėgumą. Visokeriopas gyvenimas remiasi ne tuo, kiek yra užsimota, be tuo, kiek ir kas padaryta. Metiniai planai dažnai trūnėja raštinių stalčiuose, jei trūksta vykdytojų. Dar blogiau, kai parenkami nepareigingi vykdytojai. Pasiryžimas, kas negerai gerinti, dažnai jungiamas su naujų metų pradžia, kuri yra tarsi kokia riba, per kurią niekam nevalia tempti praeitų metų klaidas ir negeroves. Ir jei būtų įmanoma panašiu požiūriu vadovautis, tada ir patys Naujieji metai būtų daugiau suprasdami. Neliktų jie vien tik tradicinio pasilinksminimo naktis, po kurios kabinami nauji kalendoriai. Apžvelgę 1992-uosius, pasidžiaugę Lietuvos nepriklausomybe, prie kurios įtvirtinimo kaip kas įstengė, kaip ir kam iš tolo galima buvo prisidėti, pergyvenę nepasisekimus, referendumų ir seimo rinkimų susijaudinimus, netikrumo, abejonių ir svarstymo apsuptyje pradėdami 1993-čiuosius.

Lietuvos seimo rinkimų rezultatai daugelį išivių savotiškai pristabdė — nieko nebegalinti pakeisti, reikia palaukti, pažiūrėti. Gal ir gerai, nes dėmesys vėl grįžo į savąjį kiemą, kur, atrodo, reikia vėl naujo sujūdimas: daryti, kas buvo atidėta, telktis, kur buvo išsisklaidyta.

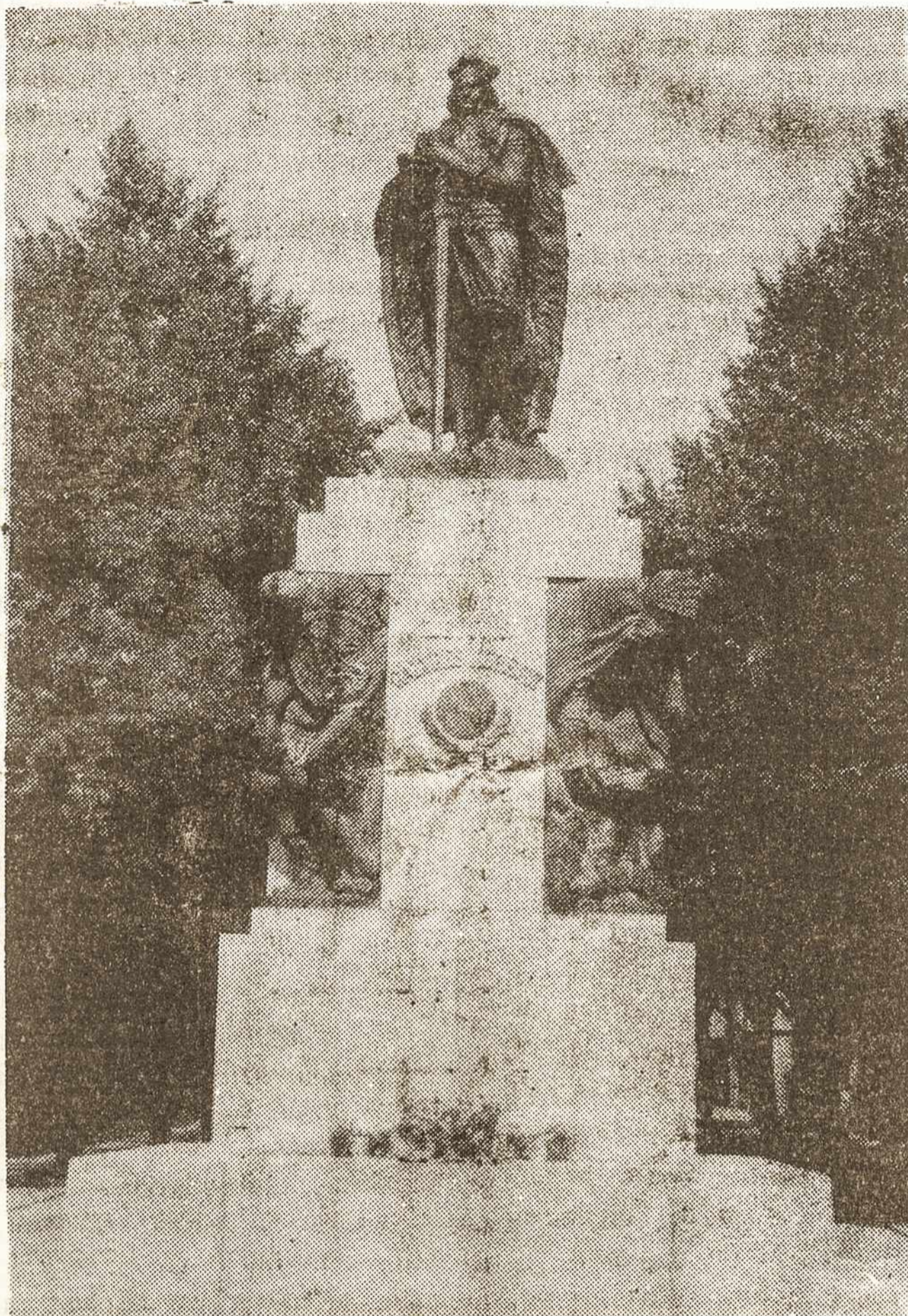
1993-tieji — deimantiniai metai. Prieš septyniasdešimt penkerius metus Vilniuje buvo pasirašytas Lietuvos nepriklausomybės aktas. Ši neeilinė sukaktis, nors bus paminėta iškilėmis, kalbomis ir džiaugsmo pobūviais, šiuo naujojo tautos atgimimo laiku turėtų mus persunkti 1918 metų dvasia, kuri negali nei išblėsti, nei nuo gyvenimo atsilikti, nei mirti, nes ji — dvasia. Labai daug šių dienų veiklos paskatinimų kyla iš medžiaginės atmosferos. Nėra abejonės, kad ji reikalinga, ypač lietuviškąjį kelią tiesiant išivijos gyvenimo sąlygomis. Tačiau ji neturėtų

būti pagrindinis paskatinimas, jei jis atsietas nuo gilesnių versmių. Kai dirbama tėvynei, labai sunku suvienodinti klausimą kodėl? Vienam paaukotas pinigai neleidžia naktį užmigti, kitam paaukota gyvybė tampa dulkė ant laisvės kelio, kuriuo turės eiti naujos kartos. Deimantiniai metai turėtų mums kalbėti apie ištvėrę ir pergyventus bandymus, kurie mus spaudė visur ir iš visų pusių. Šiandien formaliu požiūriu nebėra nelaisvo lietuvių. Visiems atsivėrė laisvės keliai. Tik ar visi juo eidami jaučia šalia savęs einantį brolių, sesę; gal kitaip mąstantį, ar suprantantį, bet pasirinkusį tą patį prieš septyniasdešimt penkerius metus pradėtą kelią. Tai pagrindinis ir pirmas punktas metinės veiklos planus sudarant. Antras — visi, eidami tuo pačiu keliu, neturėtume tylėti. Dalintis duona neužtenka. Peržiūrėti klaidas, apgailėti kaltes be

atviro ir nuoširdaus tarpusavy pasidalinančio žodžio vargu ar kada bus įmanoma. Sukaktuviniai nepriklausomybės metai — proga vėl sujungti rankas. Č. S.

POLITINIAI DABARTIES VINGIAI Prezidentiniai rinkimai

Lietuvos demokratinė darbo partija, kaip skelbė žinias klaida, prezidento rinkimuose išstatė savo kandidatą Algirdą Bražauską. Jis spaudos konferencijoje pareiškė, kad nejučias vidinio poreikio būti Lietuvos prezidentu. Tačiau kandidatuoti verčianti susidariusi visuomenė bei politinė Lietuvos būklė. Ji pasiūlysi partija, turinti daugumą seime. Seimo dauguma patvirtinusi ir jo pasiūlytą vyriausybę. Esą natūralu, kad partija, gavusi didžiausią balsuotojų pasitikėjimą, nori prezidento pareigose matyti savo kandidatą.

Kaune, Laisvės alėjoje, paminklas Vytautui Didžiajam. Ant paminklo užrašyta: "Lietuvos galybės kūrėjui. (1430-1930)".

Nuotr. Viktoro Kapočiaus

SEM ANA R I O

MŪSŲ LIETUVA

JORNAL CULTURAL "NOSSA LITUÂNIA"

Rua Juventus, 28 - Parque da Moóca
03124-020 SÃO PAULO - SP - BRASIL
Diretor Resp. VYTAUTAS BACEVIČIUS
Administrador: PETRAS RUKŠYS
Redige Equipe Editorial - Fone: 273-0338

Metinė prenumerata Brazilijoje: Cr. 100.000,00

Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.

Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol.

GARBĖS PRENUMERATORIUS: Cr \$ 150.000,00

Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetra: Cr \$ 10.000,00

Straipsnius ir Korespondenciją Redakcija tvarko savo nuožiūra.

Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos bei leidėjų nuomonę.

Čekius, Perlaides ir administracinius laiškus rašyti PETRAS RUKŠYS vardu.

Atskiro numerio kaina: Cr. 4.000,00

Į P. Ameriką, oro paštu: 45 Dol.

Į tolimus kraštus: 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS Cr \$ 100.000,00

Tuo tarpu dešinėsios politinės partijos palaikančios Stasį Lozoraitį, linkėdamos jam sėkmės. Iš esmės, pasak A. Brazausko, norima nupjauti visą valdymo piramidės viršūnę ir uždėti naują. Kažkaip atrodytų nenatūralu.

Be to, tokiu atveju naujasis prezidentas galėtų paleisti vyriausybę. Su tuo nesutiktų seimo dauguma. Po to galėtų būti paleistas ir pats seimas. Tokia valdžios ateitis vargu pasitarnautų Lietuvai. Žinoma, viskas priklausys nuo balsuotojų valios.

Po rinkimų sakė A. Brazauskas, turėtų pasibaigti politinių aistrų kova ir prisidėti Lietuvos valstybės stiprinimas visose gyvenimo srityse.

Plačios apimties parama

Stasys Lozoraitis, Lietuvos ambasadorius JAV-se, pats save išstatė prezidentiniuose rinkimuose. Jis yra labiausiai remiamas Lietuvos politinių partijų bei judėjimų. Jam paramą pažadėjo seimo opozicijos vadovas Vytautas Landsbergis, paprašydamas Sąjūdžio koalicijos rėmėjus balsuoti už S. Lozoraitį. Iš tikrųjų jį remia visos politinės jėgos, kurios pradžioje buvo susispietusios Sąjūdyje.

Pats S. Lozoraitis pažymi, kad Lietuvoje susidarė tokia politinė įtampa, kad reikia neutralaus asmens, kuris pamėgintų sušvelninti padėtį, kad demokratija būtų žmoniškesnė ir žmogus su žmogumi susikalbėtų.

Jis taipogi mano, kad paskutinių rinkimų rezultatai padarė tam tikrą įspūdį Vakaruose. Užsienyje lyg ir pradėta abejoti Lietuvos ateitimi, imama atšalti nuo ekonominių ryšių.

Lietuvoje esą manančių žmonių, kad galima sustoti, grįžti į praeitį. Bet Vakarų pasaulis juda, atsiranda naujų minčių, idėjų. Kas sustoja, tą gyvenimas pasuka atgal.

FABRICA DE GUARDA-CHUVAS

Guarga-chuvas de todos os tipos para homens, senhoras e crianças

Mini-sombrinhas tipo Italiano e Alemão

Vicente Vitor Banys Ltda.

Rua Coelho Barrados, 104 - V. Prudente

Fone: 274-0677. Res: 274-1886

Lietuva turinti pirkti žaliavų visur, kur tik gaunanti: ir Rytuose, ir Vakaruose. Apie darbiečių partiją jis sakė, kad ši žvelgianti į praeitį, o tie nariai, kurie norėtų žiūrėti į ateitį, neturi patyrimo. Jis neturi jokių norų paleisti seimą, jei būtų išrinktas Lietuvos prezidentu. Jis tik norėtų tapti dabartinio demokratinio porceso garantija, o ne užsiimti machinacijomis. Jis esąs patenkintas parama, kurią jam žada įvairios Lietuvos partijos ir judėjimai.

Lietuvos centro judėjimo laikinoji taryba sausio 11 d. paskelbė, kad centristai remia S. Lozoraitį. Pareiškime sakoma, kad kairės ir dešinės kandidatai, laimėję prezidento rinkimus, sudarytų tolimesnę politinę įtampą krašte. Su S. Lozoraičio kandidatūra Lietuva turinti galimybę išsirinkti valstybės vadovą, kuris nepriklauso jokioms politinėms grupėms ir gali būti jungtis susisklandžiusios visuomenės. Mintis išstatyti kandidatą S. Lozoraitį prezidentiniuose rinkimuose pirmiausia kilusi centristų judėjime. Lietuvos liberalų organizacija ketinanti taipogi remti S. Lozoraitį.

S. Lozoraitis nurodė pagrindines prezidento pareigas: garantuoti konstitucijos vykdymą, ginti nepriklausomybę, demokratiją ir žmogaus teises.

LIETUVOJE lankėsi Pasaulinio banko narys, Japonijos eksporto ir importo banko Paskolų departamento direktorius V. Jōshida. Šis bankas žada Lietuvai suteikti 45 mln. JAV dolerių paskolą.

LIETUVOS cukraus fabrikai šį rudenį supirko apie 700 tūkst. tonų runkelių. Beveik trečdalis šio kiekio – 208 tūkst. tonų – tieks ūkininkai. Vartotojai gaus apie 70 tūkst. tonų cukraus. Fabrikai jau pradėjo perdirbti naująjį cukrinių runkelių derlių.

1849 m. Karaliaučiuje P. Kuršaičio rūpesčiu pradėjo eiti lietuviškas laikraštis "Keleivis". Vėliau su pertraukomis laikraštis leistas kituose miestuose, o po Antrojo pasaulinio karo (1950-1959 m.) – Vokietijoje. Šį rudenį uostamiestyje "Keleivio" leidimas atnaujintas. "Keleivis" yra Klaipėdos krašto evangelikų laikraštis, redaktorius – kunigas D. Petkūnas.

Tarybiniai ginklai

Lietuvos vyriausybė priėmė nutarimą, kad nuo šiol ginklus nešioti galės ne tik prokuratūros, valstybės kontrolės, aplinkos apsaugos, muitinės žinybų darbuotojai, bet ir Lietuvos ginklų fondo, radijo, televizijos, bankų, geodezijos, geologijos tarnybų bei atitinkamų tarybų pareigą einantys darbuotojai.

Dar norėtų apsiginkluoti komercinių bankų valdytojai, tarybų pirmininkai. Visi tokie prašymai atmetami – leidimai išduodami tik bankų apsaugos darbuotojams. Tarnybinių ginklų – pistoletų, revolverių, automatų ir kitų išduota 2800 vienetų.

J. A.

Seimo pirmininkas

Lietuvos užsienio reikalų ministerijos pateikta informacija, Algirdas Brazauskas, išrinktas Lietuvos seimo pirmininku ir einantis laikinai prezidento pareigas, gimė 1932 m. Rokiškyje tarnautojų šeimoje. 1951 m. baigęs Kaišiadorių vidurinę mokyklą, įstojo į Kauno politechnikos institutą, kurį baigė 1956 m., įsigydamas hidrotechninių įrengimų statybos inžinieriaus specialybę. Baigęs mokslus, vadovavo įvairių kompleksų statybos darbams.

1965 m. buvo paskirtas statybos medžiagų pramonės ministru, o po dviejų metų – valstybinio plano komiteto pirmuoju pavaduotoju. 1974 m. apgynė ekonomikos mokslų kandidato disertaciją.

Nuo 1977 m. – Lietuvos komunistų partijos centro komiteto sekretorius, besirūpinantis statybos, pramonės ir ekonomikos klausimais. 1988 m. buvo išrinktas Lietuvos komunistų partijos centro komiteto pirmuoju sekretoriumi. 1989 m. vadovavo Lietuvos komunistų partijos atsiskyrimui nuo Sov. Sąjungos komunistų partijos. Tuo laiku buvo išrinktas sovietinės Lietuvos aukščiausios tarybos pirmininku.

1990 m. gruodžio mėn. demokratinės darbo partijos staigiamajame suvažiavime buvo išrinktas partijos pirmininku. 1992 m. spalio 25 d. išrinktas Lietuvos seimo nariu, o lapkričio 25 d. seimo pirmininku. Pagal konstituciją jis eis prezidento pareigas iki 1993 m. vasario 14 d., kai bus išrinktas Lietuvos prezidentas.

Suteikta paskola

Kaip praneša iš Lietuvos misijos prie Jungtinių Tautų. Pasaulinis bankas (World Bank) spalio 22 d. patvirtino pirmąją 60 ml. dol. paskolą Lietuvai.

Ši paskola bus pavartota padėti būtinoms tarnyboms, kurios rūpinasi energetika, sveikata ir žemės ūkio gamyba.

EKONOMINĖS PERTVARKOS PROBLEMOS LIETUVOJE

Nedaug specialistų

Pastaraisiais metais vakariečių akys krypo į Rytų Europos šalis, kurios tapo nepriklausomos arba nutraukė satelitinius ryšius su buvusiu Sovietų Sąjunga. Politinis nepriklausomumas joms atėjo žymiai lengviau, negu ekonominis persitvarkymas, keičiant iš centro valdomą ekonomiką į laisvos rinkos. Tai sudėtinga transformacija, ligi šiolei nežinoma ir visai nauja sritis, kuriai specialistų dar turima nedaug. Tos mažumos tarpe veikia dr. Valdas Samonis, nuo 1986 metų dirbantis Toronto universitete, vadovaujantis Pokomunistinių ekonomikų tyrimo centro steigimui, kelių tarptautinių ekonomikos žinovų komisijos narys, Europoje ir Šiaurės Amerikoje paskelbęs nemažai mokslinių darbų.

Profesorius gana dažnai lanko Lietuvą. Paskutinį kartą jis ekonomikos savaitraščio "Litas" redakcijoje atsakė į korespondentės V. Paskočinienės klausimus. Jo paaiškinimai paskelbti to savaitraščio 1992 m. gruodžio 1-7 d. laidoje ir pavadinti "Du dalykai – neišvengiami".

Sunkūs uždaviniai

Dr. V. Samonis teigia, kad pokomunistinėse šalyse pastebėta daug dėsningumo. Ekonominiam persitvarkyme pirmaujančios Lenkija, Vengrija ir Čekoslovakija. Bet procesas tik prasidėjęs, jis daugialypis ir ilgametis Lietuvai – didesni uždaviniai. Neužtenka pertvarkyti vidinę sistemą, bet reikia "atsiplėšti nuo vieningos sovietinės sistemos". Ryšiai su Rytai turės pasilikti, bet santykis reikės pritaikyti "pagal vakarietišką lygį ir priartinti juos prie rinkos principų".

Būsią labai svarbu užmegzti ryšius su vakariečių ekonomikomis. Šitame persitvarkyme "ryšiai su Vakarais Lietuvai praktiškai prasideda nuo nulio". Kad pasimatytų kokie nors rezultatai, reikės labai daug dirbti. Vakaruose rinkos ekonomika jau seniai įsitvirtin-

si visuomenėje. Viskas paremta "privatizacijos nuosavybės principu". Lietuva persitvarkydama pasirinkusi pažangų būdą – "valstybės nuosavybė išdalinama nemokamai". Tuo Lietuva pralenkusi net ir kitas Rytų Europos valstybes. Žinovai priimtą privatizavimo įstatymą įvertinę labai gerai. "Buvo pasirinkta teisinga kryptis – neklaidžioti klystkeliais".

Baimė ir pavydas

Pašnekovės iškeltą baimės ir pavydo motyvą stabdant privatizavimą dr. V. Samonis pavadino tiksliai "homo sovieticus" apibūdinimu. "Mes to stauga nepakelsime", – pasakė jis. Tai esą okupacijos ir komunistinės sistemos vaisius. Komunizmo ideologai turbūt norėję sukurti tokį tarybinį žmogų. Pastarojo požiūriu, valdžia ir esanti tam, kad duotų. Iniciatyva, be kurios neįmanoma rinkos ekonomika, sovietinio auklėjimo žmogui dar nesuprantama. Pats didžiausias blogis užtat esąs – "galvosenos sovietizacija".

Vokietija per karą buvo fiziškai sunaikinta, subombarduota. Tačiau vokiečių "mąstymas ir elgsena išliko. Išliko ir rinkos ekonomika", nes žmonių sąmonės nebuvo subombarduotos. Fizinis naikinimas esąs tik antras būdas. "Pirmesnis yra sunaikinti galvosena". Suluošintas

žmogus žiūri tik į vyriausybę. Turto grąžinimo procesas nesąs lengvas, bet įmanomas, Čekoslovakijoje jau pavykęs. Po 1968 metų čekai buvo Maskvos prispausti, bet dvasia jie išlaikė nepalūžę. "Čekoslovakijoje nesibylinėja kaimynai, nekeršija vieni kitiems".

Gamyba ir mokesčiai

Lietuvoje teisiniai reimai nedaug ką reiškia, kai "apačioje veikia savo įstatymai ir savo valdžia". Sankirčius reikėtų spręsti kompromiso būdu.

Mokesčių klausimu profesorius paaiškino, kad pokomunistinių kraštų bendras "bruožas yra gamybos kritimas". Gamybai mažėjant, mažėja ir bendroji valstybės išdo suma. O valdžios išlaidos didėja, nes reikia spręsti socialinio aprūpinimo problemas, didėjant bedarbei. Verslininkai ir pramonininkai turėtų suprasti, jog mokesčius reikia mokėti.

Biudžeto deficitas sukelia infliaciją, kurią reikia mažinti. Bet dėl deficito neįmanoma tai padaryti. Slegiant didelei infliacijai, užkertamas kelias investicijoms. Verslininkai, galvodami apie naudą, turi suprasti, kad ji būsianti didesnė, jei aplinka taps turtingesnė. Keistai atrodo kai kurių seimo deputatų pažadai "mažinti mokesčius ir gerinti socialinę rūpybą". Mąstančiam žmogui turėtų būti aišku, kad tai neįmanoma.

Vilniaus Kalvarijų turgus. 1992 m. lapkričio 17d.

KALBĖK LIETUVIŠKAI!
CURSO LITUANO
POR CORRESPONDÊNCIA F:273-0338

LINKIU VIENYBĖS IR DORO DARBO

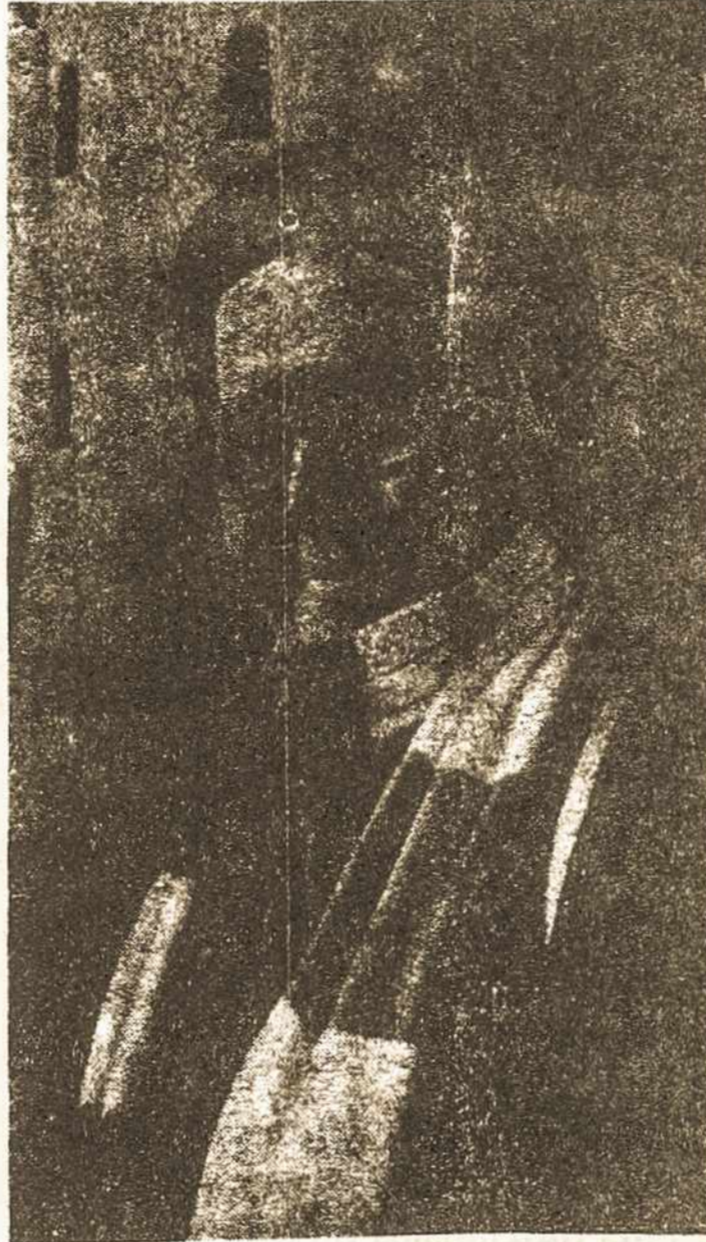
Sesuo Ksavera (tikroji pavardė — Emilija Šakėnaitė) yra viena iš gerai žinomų Pietų Amerikoje misionierių. Amazonės džiunglėse jos vardas žinomas nuo 1962 m. Šiuo metu ji sėkmingai darbuojasi Padrės — daktaro Aleksandro Bendoraičio įkurtose misijoje Bolivijoje, Guayaramerino miestelyje — "Centro Materno infantil" ligoninėje. Sesuo Ksavera neseniai viešėjo Lietuvoje. Prieš išvykstant į Amazonijos džiungles, "Katalikų pasaulis" paprašė ses. KSAVERĄ — EMILIJĄ ŠAKĖNAITĘ atsakyti į keletą klausimų.

"KATALIKŲ PASAULIS": Kiek mums žinoma, iš Lietuvos Jūs esate išvykusi maždaug prieš 60 metų — mokyti į Prancūziją. Paskui buvo karas, pokaris, O apie Jūsų — misionierių — veiklą Lietuvos žmonės mažai ką ir žinojo. Tik 1991 m. pasirodžiusi Aleksandro Guobio knygelė "Lietuviai Amazonijos džiunglėse" kiek plačiau praskleidė Jūsų gyvenimo ir veiklos pusę.

SESUO KSAVERA: Visą laiką, ypač pokario metais, Lietuva iš Amazonijos džiunglių man buvo kaip kažkoks nepaprastas švytėjimas. Deja, sovietinės okupacijos žiauriai atplėštas. Atsimenu, koks džiaugsmas apėmė mane, kai Bolivijos televizija transliavo Lietuvos Nepriklausomybės atkūrimą 1990 m. kovo 11 d. Ak, kokios nepakartojamos minutės ir džiaugsmo ašaros.

"K.P.": Lietuvoje Jūs jau nebe pirmą kartą?

S. KSAVERA: Kai lankiausi prieš penketa metų, Lietuva paliko labai keistą įspūdį. Visi, pas kuriuos tuomet teko būti, nepaprastai bijojo raudonųjų. Ir aš labai bijojau. Prisimenu tokius epizodus: jeigu šeiminkai ką nors norėdavo pasakyti apie praeitį — ant telefonų aparatų būtinai uždėdavo pagalves. Balsai pritildavo. Kažkokia baimė tvysodavo tuose namuose, kuriuos įkeldavau koją. Aplink tuos namus imdavo slankioti keistos pastatytom paltų apykaklėm žmogystos. Stai ga jos įsibraudavo į butus telefonų remontuoti, nors telefonai puikiausiai veikdavo. o kai tik išeidavau iš namų, — jausdavau ir matydavau, kaip tos pačios žmogaus pavidalo "uodegos" tam-

"Stovi Katedros aikštėje, ir eina į tave visa Lietuvos istorija..." - sako Ses. Ksavera (1992. 10. 13). Juozo Griekienio nuotrauka

pydavosi paskui mane — troleibusuose, aerodromuose, net bažnyčioje. Širdis virpėdavo, bet lūpos vis kartodavo: "Viešpatie, atleisk jiems, nes jie nežino, ką daro..."

"K.P.": O dabar kokia situacija?

S. KSAVERA: Tiktai dabar aš pamačiau tą Lietuvą, kurios taip ilgėjau. O kokia giminė. Kiek dainų, kiek istorijų, kiek švelnumo ir nuoširdumo. Gimininių dėka pamačiau Šiaulius, Kretingą, Kryžių kalną, Klaipėdą, Palangą, Šventąją, Šilutę, Tytuvėnus, Šiluvą, Kačerginę, Kernavę, Trakus, Salas, Anykščius, Kavarską, gimtuosius Kalvelius, Debeikius, Babarzdžius prie Rubikių ežero, Rokiškį, Kamajus, Svėdasus, Vyžuonas, Uteną, Ukmergę, Molėtus, Giedraičius... Įspūdis — nepakartojamas. Kai buvau maža ir gyvenau Lietuvoje — neturėjau galimybių pėsčia aplankyti šitų vietų. Miškai, ežerai, žaluma... Nuo vaikystės turėjau polinkį miškams. Vasarą didžiausias džiaugsmas — uogauti ir grybauti.

Ypatingai buvau sužavėta Baltijos pakrančių. Koks baltas ir švarus Šventosios smėlis.

Lietuvos žmonės, su kuriais teko bendrauti, pasižymėjo ypatingu nuoširdumu ir gerumu, svetingumu. Jaučiausi kaip naujai gimusi...

"K.P.": Jūs turėjote nemažai ir oficialių susitikimų?

S. KSAVERA: Ypač malonius prisiminimus paliko susitikimai Abromiškių klinikoje, Žiežmariuose, Vytauto Didžiojo universitete, Vilniaus pedagoginėje mokykloje, Juodšilių vidurinėje mokyk-

loje, vaikų darželiuose, jaunimo rekolekcijose Vilniaus Žvėryno bažnyčioje ir kt.

Esu sužavėta ypač šiltų susitikimų Kaune. Čia aš kadaise gyvenau, kadaise gėriau Žaliakalnyje šaltinio vandenį. Šitas miestas man lėmė gyvenimo kelio pasirinkimą. O Vilnius? Čia Katedra. Bokštas, Aušros Vartai. Visai čia pat, netoli Kernavė ir Trakai. Atrodo, tu stovi vidury Katedros aikštės, ir į tave eina visa Lietuvos istorija su Lietuvos gilaus tikėjimo ir Marijos globos simboliais (Kryžių kalnas, Šiluva, Aušros Vartai...).

"K.P.": Kokias žmonių, su kuriais bendravote, savybes labiausiai vertinate?

S. KSAVERA: Nuoširdumą, be jokio išorinio vaizdavimo ir vaidybos. Gerumą kurį žmogus atskleidžia savo veiksmais ir mielai pasidalija su tavimi tuo, ką turi. Išvermę. Patys nelaimingiausi žmonės — indiferentai. Dažnai jie būna turtinga, bet be ateities.

"K.P.": Prie J. Tumo-Vaižganto paminklo jo tėviškėje staiga prasitarėte, kad Jūsų numylėtas poetas — Maironis...

S. KSAVERA: Taip. Prie jo karsto aš verkiau. Ir prisipažinsiu — gražesnės poezijos iki šiol niekur neskaičiau. Jo tie ritmai ir rimai kaip malda... Gal todėl, kad tuose posmuose ta lietuviška prigimtis ir tas giedras dangus, ir tų sesučių dainos... "Alpstančią širdį malda atgaivina / ir gydo žaizdas paslapčiausias visas".

O Vaižgantą gyvą mačiau Vytauto bažnyčioj aukas renkant: besišypsanti, glostantį savo ranka vaikų galvas — senutėlį baltais plaukais. Čia gi Maleišių kaime, jo gimtinėj kadaise visi Vaižganto herojai vaikštinėjo. Visi jie tikėjo gyvenimu...

"K.P.": Ko norėtumėte palinkėti Lietuvos Caritui, Bažnyčiai?

S. KSAVERA: "Caritas" sambūrį labai aukštai vertinu ir linkiu, kad ši organizacija įsitvirtintų kiekvienoje parapijoje. O Bažnyčiai? Kad tikintieji daugiau bendrautų su ja. Ir kad atsirastų Bažnyčioje daug tikrų apaštalų, kurie savo gyvenimu ir darbais būtų pavyzdys kiekvienam.

"K.P.": Ir dar porą žodžių žmonėms.

S. KSAVERA: Amazonijos džiunglėse mes visada vadovaujamės Evangelijos priesakais: už meilę visada atsilyginama meile. Šito ir linkėčiau visiems "Katalikų pasaulio" skaitytojams. Vienybės ir doro darbo.

Ir dar: Nuoširdžiai dėkoju "Katalikų pasaulio" redakcijai, kuri pastoviai siunčia mums į Amazonijos džiungles savo žurnalą ir kartkartėmis pagarsina Lietuvai mūsų misionierišką veiklą. Ačiū.

PARDUODAMAS
ŽODYNAS
DICIONÁRIO
PORTUGUÊS-LITUANO
LITUANO-PORTUGUÊS
Kreiptis į šv. Kazimiero parapiją
Rua Juventus 28, Tel: 273-0338

LIETUVA IR IŠEIVIJA – PAGRINDINIS RŪPESTIS

Pasaulio lietuvių bendruomenės valdybos veiklos gairės

Pasaulio lietuvių bendruomenės valdyba, kaip demokratiškai išrinkta pasaulio lietuvių išėivijos vadovybė, ryždamasi tęsti 1949 birželio 14 paskelbtos Lietuvių chartos parodytų uždavinių vykdymą, tik atsižvelgdama į Lietuvos nepriklausomybės atgavimą ir pritaikiusi juos prie naujų aplinkybių bei sąlygų, savo ketverių metų kadencijai skelbia tokias veiklos gaires.

1. Nekeičiamas Pasaulio lietuvių bendruomenės tikslas yra rūpintis lietuvių tautos, Lietuvos valstybės ir lietuvių išėivijos išlikimu bei gerove.

2. Iš ankščiau vykdomų dviejų pagrindinių uždavinių – Lietuvos laisvinimo ir lietuviybės išlaikymo išėivijoje pirmasis pakeičiamas į pagalbą Lietuvai, o antrasis lieka toks pat kaip ir buvęs. Pasaulio lietuvių bendruomenės valdyba visomis jėgomis ir turimomis priemonėmis uoliai stengsis tuos abu uždavinius vykdyti.

3. PLB valdyba pasilieka nuomonės, kad tauta tegali išlikti ir geriausiai tapti tik susiorganizavusi į savarankišką valstybinę organizaciją, todėl remia 1990 kovo 11 atsikūrusią Nepriklausomos Lietuvos demokratišką valstybę ir jos demokratiškai išrinktą vadovybę. O tai reiškia, kad PLB valdyba nesieja savęs nė su kokia nors viena politine partija, grupe ar judėjimu, nei su kokia nors viena idėja bei pasaulėžiūra, nei su kokia nors viena religija. Jos veiklos pagrindinis tikslas ir darbų atrama yra Nepriklausoma Lietuvos valstybė ir už jos ribų gyvenančių tautiečių lietuviybė.

4. PLB valdyba taip pat mano, kad ir išlaikymas tarp už Lietuvos valstybės gyvenančių tautiečių lietuviybės, kurią sudaro lietuvių kalba, būdas, kultūra, papročiai, tradicijos, tegali būti paveikūs tik visiems lietuviams susibūrus į vieną bendrą junginį, kur visi, nusistatę bendras veiklos gaires ir periodiškai jas įvertindami, persvarstydami bei pritaikydami prie laiko bei sąlygų, galėtų kartu dirbti, bendrauti, bendradarbiauti, vieni kitiems padėti. O tokia jungtis kaip tik ir yra Pasaulio lietuvių bendruomenė.

5. Todėl savo kadenciją pradėdama, PLB valdyba kviečia, visus už Lietuvos ribų gyvenančius lietuvius jungtis į PLB šeimą per kraštų bendruomenes bei kitus padalinius ir dirbti bendrą darbą, koordinuojamą bendros vadovybės, demokratiškai visų už Lietuvos ribų gyvenančių lietuvių išrinktos PLB valdybos, neatsisakant savo savarankiškumo ir suprantant, kad bendradarbiavimas gali būti pagrįstas tik bendruomeniško soli-

darumo principais, tolerancija ir abipusiu sutarimu.

b. PLB valdyba, visomis jėgomis remdama demokratiškai išrinktą Nepriklausomos Lietuvos respublikos vadovybę ir, pati teikdama arba ieškodama paramos Lietuvai, Lietuvos seimą, vyriausybę, visas organizacijas ir pavienius žmones kviečia atsižvelgti į išėivijos bei jos vyriausybės puoselėjamus tikslus, padėti jų siekti ir bendradarbiauti su PLB valdyba, kaip su vyriausia už Lietuvos ribų gyvenančių lietuvių taip pat demokratiškai išrinkta vyriausybė.

PLB įvairios vadovybės, padaliniai bei pavieniai išėiviai visomis jėgomis ir ištekliais uoliai darbavosi dėl Lietuvos nepriklausomybės atgavimo savo gyvenamuose kraštuose, visada jausdamiesi esantys tos pačios lietuvių tautos ir tos pačios, daugelio Vakarų valstybių niekada sovietams nepripažintos, Lietuvos valstybės dalis, niekada neatsisakę nei pareigų nei teisių. Todėl ir mano, kad Lietuvai nepriklausomą valstybinį vyksmą sukliudžiusių jėgų atsikračius, už jos ribų gyvenantieji lietuviai turi turėti tokias pačias teises Lietuvos valstybėje, kaip ir jos ribose gyvenantieji žmonės, nepaisant į kokias valstybines ar kitas organizacijas išėiviškas gyvenimas juos būtų įjungęs.

7. Po penkiasdešimt metų vergijos ir sunkios lietuvių tautos kovos Lietuvos žemėje ir nuolatinio darbo už jos ribų pagaliau laimėjome Lietuvai nepriklausomybę ir dabar visomis jėgomis turime ją išlaikyti, apginti, rūpintis jos pažanga, gerove, vispusišku gyvenimo sužydėjimu visiems jos žmonėms.

Bet yra ir išėivija, ir kiti už Lietuvos ribų gyvenantieji lietuviai. Tik maža jų dalis tegrįs į nepriklausomą Lietuvą. Visi kiti liks gyventi tarp kitataučių. Gims ir augs naujos kartos. Jos turi būti lietuviškos, ir tokias jas išlaikyti yra mūsų visų – ir Lietuvos, ir už jos ribų gyvenančių lietuvių – pareiga. O ją tegalime atlikti visi glaudžiai bendradarbiaudami, kartu dirbdami, vieni kitiems padėdami, vieni į kitus atsižvelgdami, susiprasdami, būdami tolerantiški, pakantūs, vieni kitus gerbdami.

Tepadedama mums Dievas tokiais būti, taip gyventi ir kartu bendrai dirbti.

Pasaulio lietuvių bendruomenės valdyba:

Bronius Nainys – pirmininkas
Rimas Česonis
Kostas Dočkus,
Vacys Garbonkus,
Vytautas Kamantas,
Dr. Petras Kisielius,
Baniutė Kronienė,
Milda Lenkauskienė
Paulius Mickus
Dr. Vitalija Vasaitienė

Lemont, 1992 spalio 24

PASAKĖČIOS

VALDOVO ŽVALGYBOJE

Kadise koks valdovas, ne tik turėdamas daug galios, bet ir juokų gyslele, išėjo su tarnais pasižvalgyt į kelią.

Ir mato – žmogus guli žalioje po krūmu vejoje.

Valdovas liepia jį prikelti ir jam tą žmogų atgabenti.

Žmogelis iš miegų nesusivokia, į augstą kelią nusigandęs kopia, žemai valdovui lenkias, prašo jį atjausti ir smarkiai jo nebausti. "Tu kaltas?" klausia jo valdovas. "Vai, kaltas, kaltas. Aš jau toks miegalius. Būk maloningas, didis pone, dovanok, – labai aštriai manęs netvok".

Staiga valdovas surimtėjo ir jau kitoniška gaida pradėjo: "Tai ką gi tau daryti, tamsus žmogytis? Ar moki kūlį versti, ožiu bliauti?" Neteko laukti: žmogelis ir kūliu apvirto, ir pabliovė ir vėl nuolankiai stovi.

Dabar valdovas klausia: "Kame tu, žmogau, taip prasaradai, kad tokią atgailą darai?" – "Ogi miegojau, kai tu čiaėjai, šviesiausias!". – "Kodėl miegojai?" – "O buvau toli keliavęs, per dieną badėjęs ir visai nusigalavęs".

– "Įkirskit rykščių jam". valdovas paliepė tarnams.

Žmogelis sudrebėjęs ėmė verksti ir bėdoti ir atsiklaupęs prašė dovanoti. "Juk", sako, "aš tikrai miegojau ir iš tikros teisybės nežinojau, kad šiais keliais valdovas eis".

Valdovas tarė jam: "Klausyk ir išmanyk: įkirs tau ne už tai, kad tu miegojai, bet tik už tai, kad ožiu bliovei".

.x.x.x.x.

Sena tiesa: per daug pasilenksi – sukniubsi arba savo nugarai pakenkši.

ŠIS TAS APIE KAVĄ

Štai kokias žinias apie kavą paskelbė žurnalas "American Scientist". 133 milijonai puodelių kavos padėjo amerikiečių ir olandų mokslininkams įrodyti, kad per dieną galima išgerti 4 ar 5 puodukus juodos kavos, nesibaiminant, kad dėl to susirgsi širdies liga ar gausi insultą. Dvejus metus trukusiame tyrime dalyvavo 45.589 vyrai nuo 40 iki 75 metų amžiaus. Įdomiausia, kad žalingomis savybėmis pasižymi kava be kofeino. Tokios kavos kelis puodelius per dieną geriantis žmogus turi beveik dvigubai daugiau šansų susargdinti širdį, lyginant su tuo, kuris visai negeria arba geria normalią kavą su kofeinu.

MŪSŲ LIETUVOS PRENUMERATA
GALIMA UŽSIMOKĖTI TAIP PAT V.
ZELINOS PARAPIJOS KLEBONIJOJ.

ŠV. TĒVO JONO PAULIAUS II-JO KALBA LIETUVOS RESPUBLIKOS AMBASADORIAUS KREDENCIALŲ ĮTEIKIMO PROGA

Pone Ambasadoriau,

Jūsų Ekscelencijos šiandienis atvykimas į Romos Vyskupo būstą yra kur kas daugiau negu vien skiriamųjų raštų įteikimo ceremonija; šio susitikimo Apaštaly Sostas ir Lietuva laukė ir tikėjosi josi ilgus metus. Labai džiaugiuosi Jus priimdamas, ir mano džiaugsmu atsispindi Bažnyčios palankumas, be paliovos rodytas šiai Europos tautai, kuri paskutinė įsijungė į didžiąją krikščionijos šeimą. Jus priimu su tuo pačiu jauduliu, kuris buvo apėmęs mano pirmtaką Benediktą XV, kai, 1918 metais jis sveikino jūsų tautos atgautą nepriklausomybę.

Dėkoju Jums, Pone Ambasadoriau, už Jūsų žodžius kupinus jautrumo ir entuziazmo. Aš, kaip ir Jūs, norėčiau pabrėžti, kad dabar mes ne užmezgame naujus Apaštaly Sosto ir Lietuvos santykius, bet gražiname jiems visą spindesį, po šio ilgo pusamžio, kurio būvyje Apaštaliniai Rūmai visą laiką buvo atvirai Lietuvos Pasiuntinybei, ištikimai atstovavusiai Romoje išmėginimus patiriančiai jūsų tautai.

Jau XIII amžiuje, kaip Jūs esate priminęs, istorija priartino lietuvius prie popiežiaus. Tautos krikštas, drauge su Vytautu ir Jogaila, tuos ryšius dar labiau sustiprino. Ir, antra vertus, kaip galėčiau neprisiminti tada sudarytos šimtmečius trukusios unijos tarp Lietuvos ir Lenkijos.

Lietuvių tautos per amžius nueitas kelias buvo išmėginimų ir kančios kelias, paženklintas kova dėl neretai užtemdomos tapatybės išlaikymo, kelias, nužymėtas tėvynės kankinių, kurie daug buvo ir katalikų tikėjimo kankiniai. Ypač gyvai ir skaudžiai prisimename paskutinius dešimtmečius, per kuriuos Lietuva buvo nusiaubta dviejų ideologijų, pasišovusių Europai ir pasauliui primesti gyvenimo sampratą, radikaliai priešingas žmogaus pašaukimui į religinę ir pilietinę laisvę. Atmintyje mes sergime neapsakomas kančias daugelio vyskupų, tūkstančių kunigų ir tikinčiųjų, intelektualų ir politikų, darbininkų ir žemdirbių, ištisy šeimų, – visi jie buvo ištremti tam, kad negrįžtų. Daugelis iš jų priklauso didžiai persekiojamųjų dėl tikėjimo miniai. Istorija taip pat neturėtų užmiršti žydų bendruomenės, ypač Vilniuje ir Kaune, tragiško likimo; juos dėl žiaurais rasizmo norėta nušluoti nuo žemės veido. Reikia priminti, kad ši jūsų krašto vaikų bendra pražūtinga lemtis buvo surašyta neteisingumo paktuose, o jų slaptumas turėjo pridengti jų niekšišką pobūdį.

POPIEŽIUS JONAS PAULIUS II

Nuo dabar, Jūsų Ekscelencijos atvykimo prie Šv. Sosto ir Apaštalinio Nuncijaus buvimo Vilniuje dėka. Lietuvos ir Šv. Sosto santykiai su abipusiu pasitikėjimu tampa pilnai realizuoti, idant laiduotų nuolatinį dialogą. Šiomis aplinkybėmis pirmiausia linkiu, kad Lietuva savo ateitį matytų grįstą tokiomis garantijomis, kurios kiekvienam žmogui užtikrintų bebaimį ir klėstintį gyvenimą. Šiuo atveju kalbame apie tai, kad jūsų kraštui reikia kurti savo valstybinį gyvenimą ir demokratines institucijas, atsimeinant, kad visų nepriklausomybės pasekmių negalima pasiekti be palapsnio ilgesnio ar trumpesnio proceso. Istorijos eigoje įvykę įvairioji pokyčiai be kita ko jūsų istorijoje suformavo svarbias mažumas; su pasitenkinimu išgirdau Jus tvirtinant, jog jūsų krašto vadovai padarys visa, kad tų įvairių grupių kultūriniai turtai būtų apsaugoti visų labui.

Pone Ambasadoriau, kalbėdamas apie jūsų krašte atgautas laisves, svarbiausioje vietoje Jūs paminėjote religijos laisvę, kurią Aukščiausioji Taryba ir Vyriausybė trokšta ugdyti. Šitai visiškai sutampa su pozicija Bažnyčios, įsitikimusios, kad sąžinės ir tikėjimo laisvė sudaro kitų žmogiškųjų laisvių pagrindą, – dėl šito turėtų būti plačiai sutariama nepriklausomai nuo konkrečių filosofinių ir religinių prielaidų.

Esu tikras, kad visi lietuviai, kaip ir jiems atstovaujanti valdžia, viliasi, kad jų tautiečiai katalikai įdės savitą indelį į valstybinį gyvenimą, pradedant tais, kurie dalyvauja įstatymų leidžiamosiose ir vykdomosiose instancijose. Jie pasistengs išryškinti Bažnyčios socialinę doktriną, kuri ypač ėmė turėti po Vatikano II susirinkimo. Vienybėje su kitų tradicijų tikinčiaisiais ir savo geravaliais brėbiais ir seserimis, lietuviai katalikai semsis įkvėpimo iš esminių žmogiškųjų vertybių; tvirto ryšio esančio tarp pažangos ir taikos, darbo orumo kaip darbininko orumo sąlygos, universalios žemės gėrybių paskirties, kūrinių apsaugos, rūpestingos pagarbos asmens orumui, meilės ir teisingumo reikalavimą, šeimos kaip pirminės visuomeninės ląstelės kilnumo, žmogaus teisių, pradedant teise į gyvybę.

Savo ruožtu, Lietuvos vyskupai, drauge su savo kunigais, trokšta pradėti plačią katekezę, norėdami suformuoti krikščionis ir padaryti katalikų bendruomenę vis jautresnę dvasiniam ir socialiniam Vatikano II susirinkimo mokymui. Šis esminis Bažnyčios susibūrimas vyko tuo pačiu metu, kai daugelis vyskupų, kunigų ir tikinčiųjų buvo priversti gyventi katakombų sąlygomis; dabar juo labiau atrodo būtina, kad Susirinkimo mokymas būtų pažintas Lietuvoje. Da bartinė istorinė tautos padėtis, matyt, yra labai palanki atvirai siūlyti tikėjimo tiesas, įtraukiant ir socialinės komunikacijos priemones; palanki, kad sugrįžtų į kasdieninį gyvenimą tikėjimo įkvėpti solidarumas, broliškumo dvasia, meilė ir įsipareigojimas teisingumui. Tikėdama Dievo Sūnaus įsikūnijimą, Bažnyčia trokšta "įsikūninti" visuose, dalykuose, kur reikia tarnavimo ir pašaukimo dvasios.

Visa tai suponuoja, kad dvasininkija ir pasauliečiai pramins naujus asmeninio šventėjimo ir įsipareigojimo broliškai tarnauti kiekvienam žmogui kelius. Stodama akis į akį su sunkumais kylančiais iš bandymų dešimtmečių. Vyskupų Konferencija vadovaujama garbiojo Kardinolo Vincento Sladkevičiaus, rengia savo naujus nuostatus, kad galėtų praplėsti ir pagerinti savo bažnytinę ir socialinę veiklą. Kunigai atsiveria apaštalinimo būdams, kurie dar neseniai jiems buvo draudžiami. Reorganizuojamas vy-

Geriausią šventinę dovana: UŽSAKYKITE "MŪSŲ LIETUVA"

GIMINĖMS – DRAUGAMS – PAŽĪSTAMIEMS

Šią brangią dovaną jie prisimins 50 kartų – visus metus

ry ir moterų vienuolijos. Kandidatai į kunigus jau gauna formaciją, juos ruošiančių imtis tokios atsakomybės, kuri anksčiau buvo pašalinta iš sielovados akiračio. Didieji pasauliečių sąjūdžiai, pastaraisiais dešimtmečiais praturtinę Bažnyčią, trokšta suteikti pagalbą savo broliams lietuviams. Šitaip Bažnyčia esanti Lietuvoje ruošiasi aktyviai įsitraukti į naująją Europos evangelizaciją, kuri tapo būtina po besibaigiančio audringo laikotarpio.

Ponas Ambasadoriau, jūsų krašte ir pasaulyje, be abejo netrūksta pagrindo nerimauti, dėl skaudžių padarinių, kuriuos atnešė užgniauztos tautos laisvės ir pažeminto jos orumo metai. Reikia tikėtis, kad šitie sunkumai bus išspręsti suinteresuotų valstybių nuoširdaus ir konstruktyvaus dialogo atmosferoje, dialogo, kurio linki visi, pradedant Jungtinėmis Tautomis ir įvairiomis europinėmis organizacijomis. Šv. Sostas savo ruožtu tiki tokio dialogo galimybėmis ir yra visada pasirengęs įdėti savo specifinį indėlį, laisvą nuo bet kokio žemiško intereso, idant būtų pasiektas greitas sprendimas, atitinkantis orumą visų kraštų, kurie demokratiškai stengiasi atsiverti naujiems keliams į taiką, į vidiinę ir tarptautinę santarvę. Tikiuosi, kad Lietuva įvairiuose esamuose kontekstuose galės pasiūlyti savitą indėlį ir kad ras reikiamą paramą tiek savo ekonomikai sutvirtinti, tiek savo saugumui užtikrinti, sustiprinti institucijoms ir vystyti savo kultūriniam gyvenimui, žodžiu, savo tautiniam orumui ugdyti.

Vis dėlto, jūsų krašte ir pasaulyje, nebetrūksta pagrindo vilčiai. Viską pasvėrus, net jei ne visada tai pastebima, optimizmo motyvai viršija įkvepiančius pesimizmą. Be kita ko, sveikintinas stiprėjantis tikrumas, kad pasaulis tampa vis labiau tarpusavyje susietas ir įsisažonimas, kad tarptautinė bendruomenė turi kurti taiką labiau paremtą solidarumu. Šiandien liekame šioje perspektyvoje, dėkodami Dievui ir prašydami suteikti taikos kūrėjams išminties, jėgų ir drąsos.

Norėdamas paliudyti, kaip aukštai vertinu ir gerbiu Lietuvą ir dvi kitas Baltijos šalis, jos kaimynes, patyrusias tuos pačius išmėginimus, su džiaugsmu naudojuosi Jūsų Ekscelencijos skiriamų

jų raštų įteikimo proga, kad praneščiau mielai priimamą bažnytinių ir valstybinių Vadovų kvietimą su pastoraciniu vizitu aplankyti Baltijos šalis. Šis kvietimas, kurį Jūs atnaujinate Aukščiausios Tarybos pirmininko ir tautiečių vardu, atspindi nuo seno puoselėtą mano troškimą, kurį turėjau progos išreikšti ypač 1984 metais, minint Lietuvos globėjo šv. Kazimiero penkišimtąsias mirties metines ir 1987 švenčiant Lietuvos krikšto 600 metų jubiliejų. Dievo padedamas, tikiuosi galėsiąs nuvykti į šias tris šalis kitais metais, 1993 rugsėjo mėnesį. Aš pavedu šį sumanymą motiniškam užtarimui Mergelės Marijos, kurią Baltijos katalikai garbina Vilniaus Aušros Vartų, Šiluvos Lietuvoj ir Agluonos Latvijoje šventovėse.

Pone Ambasadoriau, prašyčiau perduoti Aukščiausios Tarybos Pirmininkui Jo Ekscelencijai Ponui Vytautui Landsbergiui mano padėką už jo malonų kreipimąsi ir kvietimą, kurį Jus įgaliojo įteikti. Būkite tikras, kad karštai linkiu sėkmės Jūsų misijai ir gerovės kilniai ir mylimai lietuvių tautai.

Ekscelencija, Romoje Jūs esate nuo to laiko, kai jūsų kraštas neteko nepriklausomybės, o šiandien Jūs savo veiklą tęsiate kaip Lietuvos Ambasadorius. Reikiu savo geriausių linkėjimų Jums ir Jūsų šeimai; tikiuosi, kad Jūs patirsite daug pasitenkinimo vykdydamas savo užduotį plėtoti puikius santykius, jungiančius jūsų kraštą ir Šv. Sostą. Žinokite, jog mano bendradarbiai Jums suteiks visą reikiamą paramą ir pagalbą.

Visiems lietuviams meldžiu maloningo Dievo Motinos, šv. Kazimiero ir palaimintojo Jurgio Matulaičio užtarimo. Iš visos širdies meldžiu gausios Dievo palaimos jūsų rašto vadovams ir žmonėms. Jums pačiam, Jūsų šeimai ir Jūsų bendradarbiams.

JAV lietuvių fondo tarybos posėdyje Čikagoje apalio 1 d. dalyvavo 16 tarybos narių su keliais kontrolės bei valdybos nariais. Pranešimus padarė tarybos pirm. Povilas Kilius, valdybos pirm. Algirdas Ostis, komisijų pirmininkai: finansų — Stasys Baras, pelno skirstymo — Marija Remienė, įstatų — J. Valaitis, informacijos bei palikimų — K. Ambrozaitis, Lietuvių dailiojo meno instituto — G. Balukas. Ilgiausiai buvo diskutuojamos iš fondo jau paskirtas milijonas dolerių, priklausantis Lietuvos kultūros ir švietimo ministerijai. Buvo nutarta patikslinti JAV lietuvių fondo įstatų keturiasdešimtąjį paragrafą, liečiantį pinigų perdavimą Lietuvai. Įstatų komisijos pirm. J. Valaitis paprašė tarybos narius pagalvoti ir patikslinimo pasiūlymus atsiųsti raštu. To milijono dolerių reikalus dabar tvarko Patikėtinių taryba ir jos pirm dr. Antanas Razma. Jis pranešė, kad Lietuvos kultūros ir švietimo ministerijos specialiai dvylikos asmenų komisija jau yra paskirsčiusi \$658.000, o JAV lietuvių fondas, laikydamasis JAV įstatymų, yra išmokėjęs \$53.000. Finansų komisijos pirm. S. Baras nusiskundė nepalankumo finansinėmis sąlygomis, sumažinusio mis palūkanas už fondo indėlius bankuose, svyruojančia akcijų verte. Tikimasi, kad finansiniai reikalai sunormalės po JAV prezidento rinkimų. S. Baras betgi yra numatęs 1993 m. lietuviybės išlaikymo reikalams paskirti ketvirtadalį milijono dolerių. Valdybos pirm. A. Ostis priminė posėdžio dalyviams, kad fondas šie met mini savo veiklos trisdešimtmetį, lietuviybės išlaikymui išėivijoje paskyręs jau \$3.338.381. Nuo 1990 m. dalis fondo lėšų paskiriama ir prašytojams iš Lietuvos. Paramos jau yra gavę, studentai, kultūrininkai, tarptautinių konkursų dalyviai.

Geriausia dovana:

OS MARIJA GIMBUTAS BALTAS

HISTÓRIA DA ORIGEM DOS ANTIGOS PRUSSIANOS. LITUANOS E LETONIANOS.

MONUMENTALINIS DARBAS: O S B A L T A S. Su nežmonišku pasiryžimu ir nepaprasta drąsa advokatas ANTANAS GAULIA išleido, portugalų kalba archeologės ir baltistės Marijos Gimbutienės mokslinį veikalą "THE BALTS" ir Portugaliską laidą išleido adv. A. Gaulios leidykla RIO — NERIS. Antanas Gaulia mums parodo, kad lietuviai Brazilijoje dar neišnyko, ir kad mūsų kultūra dar gyvuoja ypač Rio de Janeiro.

ŠIA KNYGĄ GALIMA GAUTI ML-VOS REDAKCIJOJ: TEL. 273-0338

CIRURGIĀ DENTISTĀ
DANTŲ GYDYTOJA

DRA. SIMONE LAUÇIS PINTO

PÇA. REPUBLICA LITUANA 48 S/04

TEL: 63.83.49 V. ZELINA

HORA MARCADA

CLINICA GERAL — CIRURGIA

ORTODONTIA (APARELHOS)

CRIANÇAS E ADULTOS

MŪSŲ ŽINIOS

ŠAUKIAMAS SUSIRINKIMAS

ŠV. KAZIMIERO BENDRUOMENĖ – COMUNIDADE DE SÃO CASIMIRO šaukia visų savo narių bendrą susirinkimą – Assembleia Geral, tikslu atnaujinti valdybą. Susirinkimas bus Šv. Kazimiero būstinėje, Rua Juventus, 28, Moóca vasario (fevereiro) 4 dieną, 18 valandą pirmam šaukimui; jei reikės, 18,30 valandą antram šaukimui, su bet koku narių skaičiumi.

Kun. Pranas Gavėnas, SDB

KUN. PAULIUS MALIŠKA PAS MUS

Kun. PAULIUS MALIŠKA, jau kelis metus misionieriaujas šiaurės Brazilijoje, Sergipėje, Neolo Sergipėje, Neopolis mieste, praeitą savaitę atvyko Vila Zelinon aplankyti kun. Juozo Šeškevičiaus ir kartu truputį pailsėti.

Kun. Paulius Mališka gimė Montrealy, Kanadoje, studijavo teologiją šv. Kazimiero kolegijoje, Romoje. Kunigu buvo įšventintas prieš keturis metus Popiežiaus Jono Pauliaus II.

Kaip pasakoja mūsų misionierius, darbas šiaurės Brazilijoje yra gana sunkus. Jam reikia aptarnauti net kelias bažnyčias, o taip pat reikia saugotis nuo visokių ligų, kurių tenai netrūksta.

Mielam kun. Pauliui linkime atsigauti sveikatoj ir toliau sėkmingai dirbti prasmingą apaštalavimo darbą.

GARBĖS LEIDĖJAS

JUOZAS P. LISAIUSKAS

Širdingai dėkojame šiam pastoviam MŪSU LIETUVOS skaitytojui bei rėmėjui už paramą spaudai. Jam ir visai Lisauskų šeimai linkime geros sėkmės ir gausios Dievo palaimos.

Administracija

- 12 – Francisco Satkūnas
- 12 – Alfonsas Kublickas
- 14 – Anita Pratali
- 14 – Mônica Marcos Stelmockas
- 15 – Odair Geremias Colella
- 16 – Eugênia Reuba
- 17 – Joana Franckevičius
- 18 – Dra. Alda Maria Garško Martins Pinheiro
- 21 – Algimantas Saldys
- 23 – Arlete Bumbelis de Abreu Carvalho
- 24 – Algirdas Šukys
- 25 – Elaine R. P. Ambrozevičius
- 25 – Carlos Roberto Garcia
- 27 – Casimiro Ambrozevičius

Sajungos-Aliança
Valdyba

UŽSIMOKĖJO UŽ ML

Eduardo JAKŠTYS	Cr.100.000,00
Olga BAGDONAVIČIUS	Cr. 60.000,00
Jonas S. JOKUBKO	Cr.100.000,00
Antanas STONIS	Cr.500.000,00
Aldona VALAVIČIŪTĖ	Cr.100.000,00
Bolésas ADAMAVIČIUS	Cr.100.000,00
Vito Algirdas ŠUKYS	Cr.200.000,00
Algirdas ŠUKYS	Cr.200.000,00
Nelson Franciscp	
SATKŪNAS	Cr.200.000,00
Vytautas TUMAS	Cr.100.000,00

KARNAVALAS LITUANIKOJ

KAS NORĖS PRALEISTI KARNAVALO ŠVENTES LITUANIKOJ, prašoma skambinti kun. Juozui tel. 63.59.75, arba ponei Angelikai tel. 215-31.35.

ESTES SÃO OS TELEFONES PARA QUEM QUISE PASSAR O CARNAVAL NA LITUANICA

VASARIO MĖNESIO GIMTADIENIAI

Sveikiname savo narius, kurie švenčia gimtadienį šį mėnesį ir linkime daug sėkmės.

- 01 – Olga Alexandra Marchi
- 02 – Helena Buitvidas Kublickas
- 02 – Eugênia Bacevičius
- 03 – Willy Ambrozevičius
- 03 – Janete Jakatanvisky Alves Batista
- 04 – Laércio Seixas
- 05 – Cislava Greičius Pereira
- 07 – Anizim Popic
- 08 – João Šermukšnis
- 09 – Aparecida C. Daniliauskas
- 09 – Helena Schmid Bratkauskis
- 11 – Nastácia Idas

VISI MALONIAI KVIETIAMSI

1918 – 1993

VASARIO 16 MINĖJIMA

sekmadienį, vasario 14 d.

VILA ZELINOJE – SESELIŲ SALĖJE

PROGRAMA:

- 16 VALANDĄ MIŠIOS V. ZELINOS BAŽNYČIOJE
- Vainikų padėjimas prie Lietuvos Laisvės paminklo
- MINĖJIMAS IR MENINĖ PROGRAMA Seselių salėje